

מ"ת 54374/09/17 - מדינת ישראל נגד יוחאי כהן

בית משפט השלום בטבריה

26 ספטמבר 2017

מ"ת 54374-09-17 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)

מ"ת 54332-09-17

מספר פל"א 423330/2017

בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
המבקשת מדינת ישראל

נגד המשיב יוחאי כהן (עציר)

נוכחים:

מטעם המבקשת - עו"ד נוח רחאל

מטעם המשיב - הובא וע"י עו"ד אברמוביץ

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוען של עבירות חבלה חמורה ואיומים. מעובדות כתב האישום עולה כי בעקבות סכסוך על חנייה שהתגלע בין אשת המשיב והמתלונן בחניית מתחם דבאח במגדל, הגיע המשיב ונכנס למתחם הקניות במקום תוך שהוא פונה למתלונן, אוחז בידו ולאחר שבירר עם המתלונן כי הוא זה שקילל את אשתו, היכה לכאורה את המתלונן בעוצמה באגרוף בפניו, המתלונן נפל אחורנית והמשיב רכן לעברו תוך שמניף ידו לאזור פניו, חזר עוד פעמיים למתלונן למרות שהורחק ע"י קונים במקום ואיים לכאורה על המתלונן כי יהרוג אותו ודברי איום נוספים. כתוצאה מהתקיפה לכאורה נגרמו למתלונן חבלות חמורות לרבות שברים בפניו והוא נדרש לאשפוז וקיבוע השברים באמצעות פלטות.

2. בד בבד הוגשה כנגד המשיב בקשה למעצרו עד תום ההליכים. במסגרת הבקשה סקרה המבקשת את תשתית הראיות הקמה כנגד המשיב, מציינת כי אמנם נעדר עבר פלילי אך מסוכנותו נלמדת מן החבלות החמורות שנגרמו למתלונן כתוצאה מוויכוח על דבר של מה בכך תוך התלהטות יצרים רגעית מטעם

עמוד 1

המשיב.

3. ב"כ המשיב אישרה במהלך הדיון קיומן של ראיות לכאורה וזאת על אף העובדה כי לא עיינה בחומר החקירה וטרם צילמה את חומר החקירה, עמדה אשר הצריכה דחיית מתן ההחלטה לצורך עיון בית המשפט בחומר החקירה. ב"כ המשיב טענה לשחרורו המלא של המשיב ללא תנאים מגבילים ולחילופין בלבד לשחרורו בתנאי מעצר בית מלא, ציינה כי המשיב הגיע מיוזמתו לתחנת המשטרה, המבקשת פירטה נסיבות המקרה באופן מלא בכתב האישום באופן שמשקף האירוע. ב"כ המשיב הפנתה להחלטת בית המשפט המחוזי בנצרת מפי כב' סגנית הנשיא, השופטת הלמן, במסגרת ערר שהוגש בהחלטת מעצר ימים (עמ"י 50921-09-17) אשר בו הוחלט על קיצור ימי המעצר ותוך שבית המשפט המחוזי מציין כי הפגיעה החמורה שנגרמה למתלונן מלמדת על מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב, ומבלי להמעיט במידת המסוכנות מדובר באירוע אלים רגעי שהינו מכת אגרוף אחת, במשיב צעיר ללא עבר פלילי כאשר ניתן לאיין מסוכנותו באמצעות תנאים מגבילים. עוד נטען ע"י ב"כ המשיב כי המשיב לא עזב המקום, הזעיק טיפול רפואי, טענה כי אין מקום להמתנה לתסקיר מעצר שכן מדובר במשיב שהינו שומר חוק, עובד כלוחם אש בכב"א, מפקד התחנה חולק לו שבחים ומעיד על אופיו, רף הענישה הנהוג במקרים אלו אינו עולה על מאסר בעבודות שירות, ושחרור בתנאים מגבילים אינו דרוש לאור מסוכנותו הנמוכה. לחילופין עתרה לשחרור בתנאי מעצר בית מלא בביתו במגדל ובפיקוח אמו ואביו.

4. בהתייחסותה לחלופת המעצר טענה ב"כ המשיב כי הינה ראויה, המפקחים מבינים המוטל עליהם, מוכנים להפקדה כספית ככל שתידרש. ב"כ המבקשת טען כי החלופה אינה ראויה, ציין כי לחובת אביו של המשיב תיקים סגורים משנת 2013 ו-2007 וסבור כי יש מקום להפנות המשיב לקבלת תסקיר מעצר טרם שחרורו.

דין והכרעה

5. ראיות לכאורה:

בית-המשפט הבוחן את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבוש השלעילת מעצר, אינו נדרש, אלא לבחון האם דיבראיות אשר הובאו בפניו, באמת כחנה במהלך המשפט, כדילהוכיחאתאשמתהנאשם מעבר לכל ספקסביר (ראה: בש"פ 8087/95 שלמהזאדהנ' מדינת ישראל, פ"דנ(2) 133, 148).)

בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד. ראו לעניין זה:

"על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה

על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד (ראו: בש"פ 385/11 ציון נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.1.11) (להלן: עניין ציון); בש"פ 9376/09 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 1.12.09))." [בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 25.1.11)]. פסקה 9 להחלטה].

הגם שב"כ המשיב לא חלקה על קיומן של ראיות לכאורה מצאתי לנכון לדחות מתן ההחלטה לצורך עיון בחומר החקירה וזאת נוכח הגשת כתב האישום והבקשה ביום הדין והעובדה כי ב"כ המשיב טרם צילמה חומר החקירה בתיק.

6. לאחר עיון בתיק החקירה מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו, וכן מצאתי כי אין מקום בשלב הלכאורי לקבלת טענת המשיב כי פעל תחת חסותה של הגנה עצמית והכל מהטעמים כדלקמן:

א. הגם שמצלמות האבטחה אינן מתעדות את מלל הדיבור בין הצדדים, הרי שמצפיה בסרטון מצלמת האבטחה לא נראה המתלונן מאיים בהתנהגות או תוקף את המשיב אלא דווקא המשיב נראה פונה למתלונן, מדבר אתו ובשלב זה וכמה שנראה כתגובה לדברי המתלונן תוקף אותו במכת אגרוף בפניו ולאחר מכן עומד מעליו וחוזר ונצמד אליו גם לאחר שהורחק ע"י קונים אחרים במקום אשר ביקשו לחצוץ בין השניים ובשעה שהמתלונן עומד במקום ומכסה את פניו בידיו.

ב. הנראה במצלמות האבטחה מקבל חיזוק ממשי בעדות המפורטת אשר נגבתה מהמתלונן בבית החולים בו מאושפז במסגרתה מפרט המתלונן את הדין והדברים שהחליף עם המשיב ואשר קדם לתקיפה וגרימת החבלה החמורה וכן את מסכת האיומים שהשמיע המשיב כלפיו לאחר התקיפה.

ג. עיון בהודעת המשיב מעלה כי אינו מכחיש ביצוע התקיפה אך טוען כי המתלונן ניסה לתקוף אותו והסתובב אליו במטרה לתקוף אך מצפייה במצלמות האבטחה נראה כי המשיב הוא שפנה למתלונן, לא נראה כי המתלונן הסתובב אל המשיב במטרה לתקוף אותו והמשיב הוא זה שתופס ביד ימין של המתלונן ובאמצעות יד ימין של המשיב תוקף המתלונן במכת אגרוף.

ד. החבלות שנגרמו למתלונן מפורטות בסיכום ביניים שנמסר לתיק בית המשפט ומעודכן ליום 24.9.17.

ה. גם עיון בהודעת אשת המשיב מעלה כי המשיב תקף את המתלונן ללא שזה תקף אותו או ניסה

לתקוף אותו וטוענת כי התקיפה נעשתה בתגובה לאיום עליה, חשבה שהמתלונן מוציא לעברה סכין - התנהגות שלא מצאתי לה זכר בסרטון מצלמות האבטחה.

7. עילת מסוכנות:

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 קובע כי:
"א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

...

(4). עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק קר או חם;

אין חולק על קיומה של עילת מעצר נוכח החבלות החמורות שנגרמו למתלונן.

8. חלופת מעצר

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

קובע :

"(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה".

לאחר ששקלתי בדבר ולאור כל האמור לעיל, מצאתי מחד גיסא כי אין מקום להיעתר לבקשת ב"כ המשיב ולשחרר המשיב ללא תנאים מגבילים ומאידך גיסא, אין הותרו של המשיב במעצר תקופה של שבועות אחדים לצורך קבלת תסקיר מעצר מידתית בנסיבות העניין וזאת מהטעמים כדלקמן:

א. בית המשפט המחוזי עמד במסגרת הערר על החלטת מעצר הימים על מסוכנות המשיב כפי שמקבלת ביטוי בחבלות החמורות שנגרמו למתלונן. לכך אוסיף העובדה כי המשיב הגיע למקום ובחר להתעמת מיוזמתו עם המתלונן, פעל באלימות חמורה כנגד המתלונן שעה שלאלימות זו, גם אם קדמה אלימות מילולית כפי שטוען, לא קדמה כל אלימות פיזית ולא נראה כי המשיב איום באופן ממשי בפגיעה בגופו.

ב. עם זאת, בהערכת מסוכנות המשיב כלפי המתלונן וכולי עלמא נתתי דעתי לגורמים המפחיתים במידה מסוימת מסוכנות המשיב ואשר הינם העדר עבר פלילי, אי שימוש בנשק קר או חם, היעדר תכנון מוקדם ארוך טווח והעובדה כי מועסק כלוחם אש מוערך על ידי מפקדיו כפי שהדברים באים לידי ביטוי בעדות מפקד תחנת כיבוי אש טבריה בדיון לפניי.

ג. לאחר שמיעת המפקחים המוצעים מצאתי כי משהוסברה למפקחים מטרתה של מלאכת הפיקוח ואופייה, המפקחים אישרו כי מבינים היטב את המוטל עליהם, התרשמתי כי הינם מחויבים למלאכת הפיקוח וכי ידווחו בזמן אמת בגין כל הפרה. לאחר שמיעת המפקח המוצע, אביו של המשיב, וההסברים שנתן לתיקים סגורים שנרשמו לחובתו במשטרה, לא מצאתי כי יש בתיקים סגורים אלו שאינם מן העניין כדי להפחית מכשירותו לשמש מפקח ראוי ולהזכיר כי מדובר במפקח מוצע המועסק במשרה בכירה בתחום החינוכי ברשות המקומית.

ד. כמו כן מצאתי כי בנוסף לתנאי מעצר בית מלא יש מקום להפקדה כספית גבוהה אשר תבטיח מילוי תנאי השחרור בערובה כהלכתם וכלשונם.

9. לאור האמור לעיל, אני מורה על שחרור המשיב בתנאים המגבילים הבאים עד תום ההליכים:

א. מעצר בית מלא בביתו בישוב מגדל ובפיקוח גב' כהן קרין ת.ז. 301076923 ומר ששון עופר כהן ת.ז. 023957145 לסירוגין.

ב. נאסר על המשיב ליצור קשר באופן ישיר או עקיף עם המתלונן או מי מעדי התביעה.

ג. המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך 5,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור בערובה והתייצבות לדיונים בבית המשפט.

ד. כל אחד מהמפקחים כאמור בסעיף א' לעיל, יחתום על ערבות צד ג' בסך 5,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור בערובה והתייצבות המשיב לדיונים בבית המשפט.

ה. המשיב יפקיד סך של 8,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור בערובה והתייצבות לדיונים בבית המשפט.

ו. לאור בקשת המשיב אשר הועלתה בעת הקראת ההחלטה ועמדת המבקשת יותר למשיב

לשהות ביום 29.9.17 משעה 19.00 עד 23.00 וביום 30.9.17 משעה 15.00 עד 19.00 בבית
הכנסת בישוב מגדל ובפיקוח אחד המפקחים.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ו' תשרי תשע"ח, 26/09/2017 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, שופט - ס. נשיא

הוקלדעלידידוריתמלול